

Поволі вмирає Україна,
Хоч ні війни, ні голоду нема.
Жере народ непізнана чума
І не дає розпрямити коліна.

Її мета — розруха і руїна,
Параліч волі, і тюрма, й сума.
Вона усіх зганяє до ярма,
Кого не прийняла ще домовина.

Але народний гнів, немов лавина,
В глибинах тектонічно клекотить,
І може пробудитись кожну мить
Вулкан, що має назву — Україна.

Її вогонь страшну чуму зжере,
І виживе Вкраїна — не умре!
